

521.838

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 216. SZÁM.

ÁRA: 50 FILLER

VASÁRNAP, SZEPTEMBER 14.

A MAI SZÁMBAN

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának és a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozata az állattenyésztés és a takarmánytermelés fejlesztéséről az 1952-54. években (3 oldal). — 59 új ház Kabán (4. oldal). — A párttagsági könyvcseré a pártélet fontos eseménye (5. oldal). — Két út, két világ (5. oldal). — Színpadi vidámság találkozik a szívek vidámságával (7. oldal).

HAJDÚ-BIHAR ÉLETÉBŐL

ÜDVÖZÖLJÜK A NEMZETKÖZI SZÖVETKEZETI NAPOT

A Szovjetunió szövetkezeteinek kezdeményezésére szerte a világon a haladó szövetkezeti tagok milliós tömegében meg a Nemzetközi Szövetkezeti Napot.

Ma szeptember 14-én, a világ haladószövetkezetei tömörült dolgozók harcosseregszemléjén — élőkön a nagy Szovjetunió szövetkezeteivel — a világ dolgozóinak milliós gyűléssel bélyegzik meg az amerikai imperialisták eszevesztett háborús készülődését, koreai baktériumháborúját, a történelem egésznyúbb gazteltét. Élesen élítélik a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetsége vezetősége reakciós többségének a háborús gyújtogatást támogató, a szövetkezeti mozgalom egységét veszélyeztető, a békeszerető szövetkezeti tagság érdekeit ellentétben álló megatartását, — hangzik a SZÖVÖSZ és az OKISZ felhívása a földművelőszövetkezetek és a kisipari termelőszövetkezetek dolgozó felé a Nemzetközi Szövetkezeti Nap alkalmából.

Harmadszor ünnepeleink a szövetkezetek tömörült haladó gondolkodású dolgozóit. Harmadszor csendülnek fel az ünnepi szavak. Ünnepel Hajdú-Bihar megye 128 ezer földművelőszövetkezeti és több mint 3000 kisipari termelőszövetkezeti tagja. És állakozik a háborús gyújtogató imperialisták és lakóik gazteltét ellen. Megyénk szövetkezeti tagja ez a napon járási nagygyűléseken emeli fel a szavát a nemzetközi szövetkezeti mozgalom jobboldali vezetőinek elcsúsztatás ellen, amely megnyilvánul abban is, hogy a magyar szövetkezetek a Szovjetunió háromszori javaslatára ellenére sem vették fel a Nemzetközi Szövetkezetek szövetségébe.

A földművelőszövetkezetek és kisipari termelőszövetkezetek vezetői és dolgozói aktíva értekezleteken tárgyalják meg a Nemzetközi Szövetkezeti Nap jelentőségét. Ezek az aktív értekezletek a termelőszövetkezeti mozgalom fejlesztésére, a munka termelékenységének emelésére tettek ígéretet. Földművelőszövetkezeink vállalták, hogy nyolc egyenlő gazdasági csoporthoz tartozó magasabb típusú szervezők, vállalkozók teljesítették. A hajdúszovátj földművelőszövetkezet vezetősége közül D. Nagy Mihály igazgatósági tag 40 taggal II. típusú szövetkezet alakított Petőfi néven. Úgyancsak új II. típusú termelőszövetkezet hozott létre Kádár János, a hajdúszovátj földművelőszövetkezet felügyelő bizottsági tagja. Csopán a derecskei járás földművelőszövetkezeteinek meghatalmazottjai és tagjai közül a mai napig 353-an léptek ebben az évben a fejlett nagyüzemi gazdálkodás útjára. Ez is egyik bizonyítéka annak, hogy megyénk földművelőszövetkezeti betöltik hivatásukat és a termelőszövetkezetek előiskolái válnak.

Ezekben a hetekben a földművelőszövetkezetek egyik legfontosabb munkája az őszi káposznóvények — kukorica, burgonya, napraforgó — begyűjtése. A szövetkezeti vezetőkre dolgozókra nem csupán a begyűjtés technikai lebonyolítása vár, hanem elsősorban az, hogy példamutatóan, jó népművelőmunkával meggyőzzék a dolgozó parasztságot a beadás tel-

jesítésének nagy fontosságáról és eljárnának az állammal szembeni kötelezettség teljesítésében. Ugy, ahogy azt a gabonabegyűjtés idején Székely Károly, a kabai földművelőszövetkezet igazgatójának tagja tette, aki beadási kötelezettségét 128 százalékra teljesítette. Az ilyen szövetkezeti vezetőket követik a tagok és a példamutatás eredményeképpen még több szabadpajchoz jut a község és így elkerülhető a felemelés, az elszámoltatás, a kártérítés kivetés.

Komoly eredményeket tudnak felmutatni a megye kisipari termelőszövetkezetei is. Követve a gyáriparban dolgozók példáját, harcot folytatnak a munka termelékenységének emeléséért, a takarékos gazdálkodásért az önköltség csökkentéséért, új munkamódszerek bevezetéséért. A II. negyedévi terüldozakban különösen kitűnt a munkamódszerekkel a debreceni Férfi-hakészítő Kisipari Termelőszövetkezet. Bevezették a szalagrendszert, teljesen megszüntették az anyaghiány miatti állást. A gépek karbantartását a dolgozók maguk végzik; így a gépállást teljesen kiküszöbölték. A KTSZ kommunisztáinak példamutatása eredményeként a dolgozók 80 százaléka versenyben áll egymással és nincs egyetlen egy 100 százalékosan teljesítő sem.

Hasonló jó munkát végez a hajdúszovátj Mezőgazdasági KTSZ, a debreceni Építésvitató KTSZ és még jó néhány.

A földművelőszövetkezetek és kisipari termelőszövetkezetek a Nemzetközi Szövetkezeti Nap ünnepségein mérjék fel az eddig elért eredményeket, szabják meg a párt iránymutatása alapján az előttük álló feladatokat. Ne legyen egyetlen olyan szövetkezeti tag, dolgozó vagy vezető aki ne teljesítene példamutatóan az állammal szembeni kötelezettségét illetve ne folytatna harcot a munka termelékenységének emeléséért. A szövetkezeti dolgozók előtt feladatként a munkafegyelmek további szilárdítása, a tervek határidő előtti teljesítése, illetve túltejesítése, a számvetel állandó „naprakészsége” álljon. Ne tévessze szem elől egyetlen szövetkezeti dolgozó sem, hogy az amerikai háborús gyújtogatók és csatósai mindent elkövetnek hogy egy újabb véres háború árán hatalmukat fenttarthassák. A kapitalista országokban a szövetkezetek nem a munkások és dolgozó parasztok jólétét, hanem a tőkésök, kulákok papok profitját növelik, mint nálunk a felszabadulás előtt a „Hangya”. Ezekben az országokban a dolgozók osztályrésze a munkanélküliség és a nyomor.

A mi szövetkezetekbe tömörült dolgozó parasztságunknak, vezetőink és dolgozóinknak van miért dolgozniok, van mit védeniök, van miért küzdeniök. Mögöttük hétékemény munkában eltöltött szabad esztendő van s egyre szélesebb tárral ki előttük a szocialista jövő kapuja. Szövetkezeti mozgalmunk fejlesztésében a hatalmas, baráti Szovjetunió állandó segítsége nyomán, nagy pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével egyre biztosabban haladunk a szövetkezeti gazdálkodás, a jólét útján.

A Kossuth Lajos tudományegyetem első napja

A debreceni Nagyerdő évszázados fáiak szomszédságában, a szépen gondozott Rákosi Mátyás téren van Közép-Európa egyik legszebb, négyemeletes, hatalmas épületszárnyakból álló egyeteme, melynek falai között ma Kossuth késői unokái — munkások és dolgozó parasztok gyermekei tanulnak. Az egyetem a múltban egy népnéző, hazaárulónak Tisza Istvánnak nevet viselt. A felszabadulás után azonban örökre lekerült Tisza neve az egyetemi épület homlokzatáról, szobrát pedig ledöntötték a város fiataljai.

A mult szomorú emléké után nagy örömet keltett szombaton délelőtt Debrecenben az a hír, hogy a debreceni tudományegyetemet Kossuth Lajosról a nagy magyar szabadságharcosról nevezték el. Dr. Szabó István egyetemi tanár, a történelmi tudományok kandidátusa a következőket mondta:

— Öröm tölt el bennünket, hogy az egyetem Kossuth Lajos nevével viselheti. Az 1848-49-es szabadságharcban szorosan egybeforrt Kossuth és Debrecen neve, mert Kossuth hónapokon keresztül Debrecenből irányította a nagy szabadságharcot, itt szervezte meg az 1849. évi győztes tavaszi hadjáratot és Debrecenben hirdette meg

a Habsburgok detronizációjával a magyar népek a szabad élethez való jogát. Kossuth akkor Debrecen a szabadság városának nyilvánította. A nagy magyar szabadságharcos mindig szeretettel gondolt vissza Debrecenre s 1875-ben turini számkivetéséből írta a debrecenieknek, hogy őt Debrecennez „kiölthetetlen emlékek köteleke” csatolja. Ugyanakkor szorongva kérdezte, hogy a debreceniek számára is „becsesek-e még az emlékeket hagyományai, van-e még kedvükben lelkesedés azon emlékeimelyekért annyian elvéreztek.” Az egyetem Kossuthról való elnevezése a legméltóbb válasz, egyben a történelem újabb igazságtevése Kossuth számára.

A hallgatók is nagy lelkesedéssel beszéltek a minisztertanács pénteki határozatáról. Már ki Krisztina, az Orosz Intézet Rákosi-ösztöndíjjal kitüntetett elsőéves hallgatója örömmel mondta: büszke arra, hogy Kossuth Lajos nevével viseli az otthon, ahol tanulmányait végzi. A nagy szabadsághős szellemében dolgozva még fokozottabban tanulással hálálja meg a párt szerető és gondoskodó támogatását és azt a megítélését, hogy hallgatója lehet a „Kossuth Lajos tudományegyetem”-nek.

Befejezte harmadik negyedévi tervét a Kenyérgyár

A Debreceni Kenyérgyár harmadik negyedévi tervét 14 és fél nappal a határidő előtt szombaton délelőtt 9 órakor befejezte. Az üzem szép eredményének eléréséhez nagyban hozzájárult az, hogy a jó minőségű gabonából készült lisztből jobb minőségű kenyeret, süteményt, szárazszettátdatnak gyártani az üzem munkásai. A dolgozók közül Fe-

kete István, Hirsch Sándor, Sütő József, Kiss Zeuzsánna és Puszkás József tűnt ki, akik keményen harcoltak a harmadik negyedévi tervteljesítés sikeréért. Ezek az eredmények azonban ne engedjenek megállást a Kenyérgyár dolgozóinak, tovább ösztönözzék őket jobb munkára, jobb kenyér, jobb sütemény előállítására.

3304 kislakás, 1652 kultúrház épülhet a megyénkben jegyzett államkölesönökből

Sorsolásra készül ismét a magyar nép, a Második Békekécső első sorsolására, amelynek első húzási napja e hét csütörtökön lesz Budapestben. Hajdú-Biharban az eddigi sorsolások alkalmával 52.945 kölvény nyert kisebb-nagyobb összeget. Az Országos Takarékpénztár debreceni fiókja, valamint a posta pénztárai eddig 7.320.559 forintot fizettek ki a szerencsés kölvénytulajdonosoknak.

Megyénkben eddig is több nagy nyeremény került. Hajdúszovátjéba egy 100.000 forintos fö-

nyeremény, Debrecenbe egy darab 50.000 forintos nyeremény — éppen a legutóbbi húzás alkalmával. Kilenc darab 25.000 forintos, sok 10.000 és 5000 forintos nyertes is volt Hajdú-Biharban. Legutóbb 10.000 forintot nyert a püspökladányi állomás kocsikezelője, 5000 forintot a tudóbeteggyógyintézet egyik fűtője.

Érdekes számadat az is, hogy a megyénkben jegyzett és befizetett államkölesönökből 83 iskolát, 61 gépállomást, 1652 kultúrházat, 3304 kislakást lehetne építeni.

Közel ötezen üdültek az idén Debrecenből

Évről-évre egyre több dolgozó tölti jól megérdemelt pihenőjét a Balatonon Mátrában, Lillafüreden, Dobogókőn s az ország többi szép berendezett üdülőjében. Debrecenből is minden évben több és több dolgozó kerül el a legszebb üdülőbe, ahol két héten át jól pihen és szórakozik.

Ebben az esztendőben a debreceni dolgozók közül eddig közel ötezen részesültek szakszervezeti

Lelkes készülődés a Szövetkezeti Napra

Lelkesen készültek a derecskei járás szövetkezeti dolgozói a mai napra, a nemzetközi szövetkezeti nap megünneplésére. Derecskén tegnap már felállították a piactéren az emelvényt és egy nagy sátrat, ahol lacipecsenye, hideg étel áll a közönség rendelkezésére.

Ma reggel az ünnepség színvonalán 8-10-ig a zenekar a piactéren térzenét ad, majd 10 órakor kezdődik az ünnepség. Délután a KTSZ, Földművelőszövetkezet és az MSZT tagságának felvonulása következik, majd a KTSZ és a Földművelőszövetkezet labdarúgó csapata mérli össze erejét. Lesz dívatbemutató is, majd este a kultúrszereplők énekelnek, táncolnak, színdarabbal szórakoztatják a közönséget.

Egy év alatt 1075 természettudományos előadás

Hajdú-Biharban nöttön-nő az érdeklődés a természettudományos előadások iránt. A mult esztendőben még csak októberben kezdődött meg az előadásorozat, az idén azonban már a nyári hónapokban is tartottak előadásokat. 1951 októbertől ez év szeptember 13-ig, szombatig 1075 előadást rendeztek, amelyekre 65.700-an haligattak meg. Különösen nagy volt az érdeklődés az élet keletkezésével, a csillagászatával és a természetfalkitással foglalkozó előadások iránt. Nagy sikere volt a debreceni üzemekben a „Munka, sport, pihenés” című előadásnak is.

A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem csillagvizsgálójában majd több csillagászati bemutató tartanak az érdeklődők részére. A Természettudományi Társulatnak van egy vándortárcsöve, amellyel most a debreceni üzemekben tartanak bemutatókat, de októbertől már a termelőszövetkezetekbe, gépállomásokra és állami gazdaságokba is kiviszik.

Bővítik a vámospércsi mozi

Néhány évvel ezelőtt még a vámospércsi 100-150 férőhelyes kisfilmes mozinak a befogadóképessége elégnék bizonyult. — Megnőtt azonban Vámospércsen is a haladó kultúra iránti igény, s bizony szűk lett a mozi helyisége. Most építik újjá, bővítik, szepítik. Tegnak a gépház falát készítették, ahonnan a jövőben vetítik a magyar, szovjet, népi demokratikus és haladó filmeket. Egy-egy előadásra 300-400 dolgozó is szórakozhat.

A mozi teljesen új gépeket kap, amelyek már megérkeztek Vámospércsre. A jövő hét közepén a székek is a helyén lesznek, úgyhogy ünnepélyes külsőségek között sor kerülhet rövid időn belül az átalakított, megnagyobbított mozi avatására.

A Német Demokratikus Köztársaság népe lelkesen támogatja a népi kamara határozatait

Kurt Wach, a potsdami kerületi tanács elnöke kijelentette, hogy a népi kamara legújabb határozatainak megvalósítása a német népi kamara legújabb határozatainak megvalósítása a német népi kamara legújabb határozatainak megvalósítása...

csatlakoztak a népi kamarának a legújabb szovjet jegyzékkel kapcsolatos határozatahoz. Schwerinben Heinrich Schwarze, kerületi tanácsos a következőket mondta: „A bonni szövetségi gyűlés képviselőinek a népi kamara határozataival kapcsolatosan szem előtt kellene tartaniuk, hogy a négy nagyhatalom kölcsönös megegyezését nagyban elősegítendő, ha maguk a németek is kölcsönösen megegyeznének a német egység helyreállításának kérdésében.”

Izraeli katonák harca a katonai szolgálat idejének meghosszabbítása ellen

Izrael néptömegei tiltakoznak a kötelező katonai szolgálat idejének felbecsülése ellen. Szeptember 1-én az ötödik gyalogdandár körülbéülsztrájkba kezdett a katonai szolgálat idejének meghosszabbítása ellen és a tisztiek kegyetlenkedése miatt.

kolókkal és nem vonult ki a reggeli soraközébe. A Natina város közelében fekvő Bét-Lid táborban elhelyezett három század katonái önkényesen elhagyták egységüket, mert nem akarnak tovább szolgálni, mint amennyi időre behívták őket. Az izraeli hatóságok az éhség-sztrájk szervezésével vádolt öt katonát letartóztatták. A „békéharcos katonák” szervezője a katonai szolgálati idő meghosszabbítása elleni tiltakozásu. röpnapot adott ki. A röplapon felszólítja az ifjúságot és a népet, hogy támogassa az 5. gyalogdandár katonáinak igazságos harcát.

A röpirat hangsúlyozza, hogy a „békéharcos katonák” szervezete harcol az ellen, hogy az izraeli hadsereget agresszív célok érdekében használják fel.

A japán költségvetés 70 százalékat fordítják katonai célokra

V. Nyikolszkij a „Krasznaja Zvezda”-ban a japán hadsereg kiépítésével foglalkozik. Rámutat, hogy a japán militaristák széleskörű program végrehajtásához a költségvetésnek e célra a japán hadsereg teljes helyreállítására, E program egyik főpontja, a hirtelen „tartalékos rendőrhadtest” alakítására rendez hadsereggé, a tervezet szerint a hadtest létszáma 1953. áprilisára 300.000 főre emelkedik. Japánban fokozottan folyó az

előkészületek az általános hadköteleztetés bevezetésére. Az új japán hadsereg megszerzése és kiképzése az amerikai tisztek közvetlen ellenőrzése alatt történik. A japán nép elszánt ellenállást tanúsít a politikával szemben. Nagy lendülettel vett a kötelező katonai szolgálat visszaállítására ellen irányuló mozgalom. Csak Tokióban több mint 200.000 aláírást gyűjtöttek a bevezetett intézkedés ellen.

Tito együttműködik a görög monarchofasizistákkal

A londoni rádió jelenti, hogy Tito egy tengerészeti díszszemlén mondott beszédében Jugoszlávia, Görögország és Törökország viszonyával foglalkozott. Kijelentette, hogy „kész összehangolni terveit a görög és török kormány terveivel”, a jövő héten Athénbe és Ankarába induló titói katonai misszió — mint mondotta — előkészíti azokat a tárgyalásokat, amelyek a tervek „összehangolására” irányulnak. Tito azt is hangsúlyozta, hogy „Jugoszlávia a nyugati védelmi közösséghez tartozik.”

8 évi börtönbüntetésre ítélték egy súlyos balesetet okozó munkavezetőt

A budapesti központi járásbíró-ság szeptember 12-én tárgyalta Nagy István munkavezető ügyét, aki a minisztartanás és a SZOT üzemi balesete hátrásról szóló határozatát semmibe véve egy építkezésnél véltics mulasztásával súlyos balesetet idézett elő.

A bíróság Nagy Istvánt 8 évi börtönrre és ezer forint pénbüntetésre ítélté.

Vádolt augusztus elején szakmunkások helyett segédmunkásokkal csináltatott meg egy állványzatot annak ellenére, hogy szakmunkások is rendelkezésre álltak és figyelmeztették arra, hogy a segédmunkások ezt a munkát nem tudják megfelelően elvégezni. A baleset-hárító rendszabályok figyelmen kívül hagyásával nem adott utasítást az állványzat átállítására, nem ellenőrizte sem az állványzat anyagát sem magát az elkészült állványzatot sőt az előírásokkal ellentétben nem is tartózkodott a munkahelyen.

A munkavédelmi rendszabályok betartása, biztonságos termelés körülményeinek figyelembe vétele minden üzem, vállalat számára elsőrendű fontosságú feladat. A minisztartanás és a SZOT legutóbbi határozatának nyomatékosan figyelmeztet erre, amikor kimondja, hogy a munkavédelmi követelmények elhanyagolása akkor is büntetési vonal alá tartozik, ha ténylegesen nem követi azt baleset. Népi demokraciánkban legfőbb érték az ember, így túrhetetlen minden olyan hanyagság vagy mulasztás, ami a dolgozókat testi épségét veszélyezteti.

A budapesti központi járásbíró-ság Nagy István ellen hozott ítélete komoly figyelmeztetés minden vezető, minden műszaki dolgozó számára, hogy a határozatok betartása törvény, amit állandóan ébernek kell ellenőrizni. Azok, akik ezt elmulasztják, azok, akik akár tudatosan, akár tudatlanul megszegik a munkavédelmi feltételeket, azokra teljes szigorral lesújt népköztársaságunk törvénye, a dolgozó nép és a mulasztás súlyosságához mért megfelelő büntetésben részesíti.

Nagy Istvánnak ezek a sorozatos mulasztással súlyos balesetet idézett elő, egy építőmunkás az állványról lezuhant és meghalt, többen pedig megsérültek.

A tárgyaláson kiderült, hogy Nagy István a felszabadulás előtt való alkózott az infláció idején leteremtővel feketézett és emiatt 1948-ban börtönbüntetésre ítélték.

Kossuth Lajosról szépirodalmi gyűjtemény jelent meg

Kossuth Lajos születésének 120. évfordulójára a szépirodalmi könyvkiadó „Kossuth” címmel gyűjteményt adott ki Kossuth

Lajosról szóló szépirodalmi művekből. A kötetben szereplő írások főbbnyire kortársak: Eötvös, Jókai, Kölcsey, Vajda, Mikszáth.

RÖVID KÜLPOLITIKAI HÍREK

MOSZKVA
A „Za Szocijalizmsku Jugoszlaviyu” a jugoszláv forradalmi emigránsok Moszkvában megjelenő lapja írja, hogy egyre több jugoszláv állampolgár menekül a népi demokratikus országokba, de még kapitalista országokba is.

KOSSUTH DEBRECENBEN

150 évvel ezelőtt született Kossuth Lajos, az 1948-as szabadságharc legendás hőse vezetője. Szeptember 14-én ünneplik dolgozónk ezt a nemes éfsoradót. Debrecenben délelőtt koszorúzták meg a nagy szabadsághős szobrát, majd délután 6 órakor emléktűnnepély kezdődött a Központi Kulturális Központban, melyen Szabó István elvtárs altábornagy, honvédelmi miniszterhelyettes tartott ünnepi beszédet.

Ez év január elsejétől augusztus elsejéig 187 jugoszláv kért menedékjogot Olaszországban. Májusban és júniusban 130-an menekültek Karintthiába. Julius végén Kazer repülőmérnök repülőgéppel Ljubljánából Grácba menekült.

A város képe már a januári napoktól kezdve teljesen megváltozott. Az 1849. év tavaszának Debrecenéről a város és Kossuth kapcsolatáról érdekes és színes képet hagyott Jósika Miklós, a költő szemtanú. Szép, pompás tavaszi nap önti vidám sugarait arra a széles síkságra, amelyiken a nagy, széles terpeszkedő Debrecen fekszik alacsony házainak óriási tömegével, közülük csak néhány temploma és tornyai emelkednek ki, azok, amelyeket e betáthatatlan síkságon az ember már mér földnyí messzeségből megpillanthat. A város hatalmas, széles főutcáján, mely egyáltalán piac is, vidám és élénk a nyüzsgés. A házak előtt hosszú sorban ülnek a kofák, leik lást, süteményt, gyümölcsöt, fűzeléket és azoknál mindenféle élelmiszert árulnak. Kerek, makkegészséges, barátságos arcok hatalmas, fekete fűkötőkben.

csillognak a világosszínű ruhák és az árnyékos sétányokon a napernyők. A széles kocsiúton pedig kocsi és lovasaik jönnek-mennek.

Az olimpiai játékok befejezésével nyolc jugoszláv evezős és vízpolójátékos maradt külföldön. Augusztus végén négy Ausztriába utazó jugoszláv sportoló nem akart visszatérni Jugoszláviába. Néhány nappal ezelőtt egy 7 tagú parasztszázad a triestini szabadterület „A” övezetébe menekült. Kijelentették, hogy elégük volt a tilójsia pokolból.

A vendéglőkben szól a zene, k hallatszik belőle a hegedű és cimbalom hangja. A cukrászdák heinzenegnek a vendégektől, a fagyglatt és a sütemények nagyon kelendők.

A széles utca egyik végében egy század Bocskai-husár közeledik. Csak alig 4-5 napja öltöztek be teljesen. Tetőtől talpig kék egyenruhában, amelyen fehéret és kék zsmörözés hullámzik, fűrge paripákon vágatnak erre. A piactéren katonazenekar játszik. Az ablakok tömve nézőkkel s a háromszíni zászló lobog minden házban.

PARIS
Franciaország szerte élénk tevékenység folyik a népek békekongresszusának előkészítésére. A francia béke-mozgalom november 15-én és 16-án „Párizs népe a békéért” jelszóval kongresszust tart.

A másik oldalon hosszú, tömött sorban vonulnak az újonok, énekelnak, ujjonganak s vidáman tréjálkoznak. Mindenütt olyan leirhatatlan sürgős forgás, amelyet a tegmereszebb képzelet is alig álmodhat.

Hirtelen csend lesz, minden tekintet a városházára szegeződik, ahol Kossuth lakik, és ahol a Honvédelmi Bizottmány ülészik. „Mi történik?” — Kérdi egyik ember a másiktól.

SZOFIA
Jugoszláv sajtójelentések szerint az Ilirska-Bisztrica-i „Javor” műbűtorgyárban hatalmas tűzvész pusztított amely többmillió dináros kárt okozott. Az egész gyárépület a lángok martáékává vált.

„Kossuth jön!” — feleli az. Egyszerű, pirosszulfásos honvéddómányban egy sápadtarvú férfi lép ki a városháza kapuján.

Katonatisztek és hivatalnokok követik. A hírtelen összeverődött tömeg utat nyit.

PARIS
Franciaországban nagy visszhangot keltett a CGT béremelési kampánya. Ország szerte egyre több helyen jön létre akciógység a különböző szakszervezetek között. Az akciógységre országos viszonylatban példát mutatót, hogy a CGT és a CFTC (kesszén szakszervezet) közös felhívást intézett a hozzájuk tartozó szakszervezetek valamennyi tagjához, arra kérve őket, hogy egységesen követeljék a kollektív szerződészek bizottságának összehívását.

„Ejnen Kossuth!” — harsan most fel, és Kossuth Lajos barátaincsornal üdvözli a század parancsnokait. Ellép a sorok előtt, szobadul a huszárokkal és az özszeresereglett tömeg néma csendben figyeli szavait. Miután megelégedését röviden és barátságosan kifejezésre juttatja, távozik.

„Ejnen Kossuth!” — harsan most fel, és Kossuth Lajos barátaincsornal üdvözli a század parancsnokait. Ellép a sorok előtt, szobadul a huszárokkal és az özszeresereglett tömeg néma csendben figyeli szavait. Miután megelégedését röviden és barátságosan kifejezésre juttatja, távozik.

Ujabb éljen harsog távozó alakja után. Most foglyok jönnek és küllönös, egészen sajátos jelenetnek vagyunk tanúi. Hosszú sorban jönnek az osztrák hadifoglyok: vésztések, utánusok, testőrök, vadászok, többnyire hatalmas, erős férfiak, mellettük pedig kiserőtlök 16-17 éves ifjú honvédek, még féltő gyermekek. Porosak, napégették, de vidámak és büszkék győzelmiük tudatában.

közönséget. Itt bort is csapoltak és mindenki itatott március 15-e egzségére. Volt ökrösítés is. Játékok. Itt-ott népszónokok mellattak a nap jelentőségét és lelkesítették a lakoságot. Este pedig a várost kivilágították.

Most deket harangoznak. Minden vendéglős és étkezőhelyiség megtelek vidám vendégekkel, vidám pohársengés között felkúszontók és politikai viták hangzanak el. Szól a cigányzene.

Kossuth Lajos debreceni tartózkodását a szakadatlan éjnapot kitöltő munka jellemzi leginkább. Dolgozott a késő éjszakai órákig, emellett pedig küszködött a bizalmatlanokkal, súlyos személyi torzalkodások és hatalmi féltékenykedés közepette úgy, hogy energiájának egy részét éppen az ellentétek kiegyenlítésének hátáttan feladata emésztette fel. Az a csodálattal, hogy gyenge egészsége és megviselt idegzele teljesen össze nem omlott az emberfeletti teher súlya alatt. Szervezett meg is vállalta az állandó munka-és idegfeszültség. Gyakran szédülés vett rajta erőt. Beszéde folyamán néha másodpercekig szünetet tartott, és mocorvén nézett maga elé. Testét örökké tevékeny szelleme tartotta fent. Enélkül öszereskedt volna. Feje gondolatokkal, szíve érzelmekkel, karja letterővel volt tele, melyek nem hagydták nyugodni.

Ha, az ember ezt az általános jókedvet, ezt a mozgalmas életet, ezt a szórakozás- és mulatságvágyat látja, azt hiszi, hogy a békevilág kellős közepe van.

E szorgos tevékenységének az első debreceni hetekben mindennekelőtt a fenyegő katonai veszedelem elhárítására kellett irányulnia. Kossuth január közepén, mikor úgy látszott egy pillanatra, hogy Debrecen alatt mindjárt döntő csatát kell vívni, elrendelté a debreceni nép felkelését. Január 18-án a fegyverfogható nép össee is gyűlt a Szabadság-téren. A felkelt nép látni akarta a kormányt és az országgyűlést. Az országgyűlés Kossuth vezetésével lement a Szabadság-térre és ott „ellágyult szívet és könnyes szemekkel” üdvözölte a fegyveres népet. Majd körüljárta az egész fegyveres csapatot. Meghatotta, hogy a felkelők között éltés aggyastárok is voltak. Odalépett egyik öreg népfelkelőhöz. kezelt fogott vele és kijelentette: „Ha Debrecen városának énjegyet is ily telkesek, úgy az ifjúságban teljes bizalmunk lehet.” Ezt a napot Debrecen legszebb napjának mondja a tudósító és hozzáteszi: „Még lesz egy szebb — az a győzelem napja.”

Ha pedig leszáll az este, amikor minden ablak világít, minden felől zene és vidám énekszó hangzik, farsang idején véli magát a járókelő.

Ez a tavaszi, vidámhangulatú leírás azt mutatja, hogy Debrecen és az egész ország is túl volt már a menekülés idejének súlyos megpróbáltatásain. A januári-februári válságot leküzdötték, a harcterekről nyugat felől, délről és Erdélyből — győzelmi híreket hordtak a futárok. Nyilvánvaló, hogy a Jósika költői tekinete még a győzelmes tavaszidőben Debrecenben is csak a derűs vonásokat látta meg. Annál valószínűbb ez, mert az utócsák külső képe ami az idegen számára elsősorban szembeötűn — gyakran ünnepélyes színt öltött. A különféle csapatvonalások, zászlószentelések, falkyaszentelések, falkyatisztelgések, mind látványosságot jelentettek az utóan tartózkodók számára. Az egyik legmegragadóbb ünnepe volt Debrecennek 1849 március 15-én. A most intőzatos küzdelemben álló nagyvár szabadság első éfsorulója volt ez. Ezen az ünnepélyen résztvettek a hajdú Bocskai-huszárok, az 5. huszárezred tartalékosztálya teljes díszben. Mészáros Lázár hadügyminiszter ellépett a kiűzeenyell csapattek előtt. Délután a Nagyerdőn a fürdő előtt a Zanini zenekar szórakoztatta a kivonult

A Magyar és a Magyar határozata fe

Országunk állatté felszabadulás óta és az ötéves terv első jelentősen fejlődött. Szarvasmarhaállomány tésállomány 94, a loás s a juhállomány 151 növekedett. Országunk mánya lényegesen megszabódulás előtti s

Jelentősen fejlődött nyésztés a termelőségben és különösen az aságokban. A mo szociális szektorai bar ve az utóbbi két évben marhaállomány 305, lomány 135, a loállon juhállomány 236 nőtt.

Állatállományunk jelentős eredménye nem szabad, hogy ön vezessen, mert állatier ben igen komoly h vannak és mert mind kell kielégtenünk népgazdáságunk állati termékekben.

Gyorsan szaporod mányunk részére a lékok jobb felhasznál felől mennyiségű és takarmányt kell bizt lattenyésztesünk gyot lesztés érdekében mé dályozni az ellenség nek, főleg a kulákok latállomány csökke utuló kártevő szándé

I.

Az 1952-54. évekt kell növelni az állat emelni kell az áll termelékenységét, hozamot és a szapor

1. Az állatállomány végéig, 1952 március nyitva, a következő fejlesztési: Az öszz marhaállományt 11, e tehénállományt 32, a 8, a sertésállományt állományt 62 száza növelni.

A termelősözeve 1952 márciusához 1954 végéig a közö marhaállományt 253, a tehénállományt 460, sertésállományt 356, e kocaállományt 365, mányt 387, a közös 328 százalékkal, a kő fiállományt pedig t resére kell emelni.

Az állami gazdaság ebban az időszakban marhaállományukat hénállományt 214, a mányt 114, a loállome juhállományt 90, a mányt 128 százalékkal

2. A tehének átlago hozamát az 1951. évi nyitva 1954-re ország átlalleri kell emelni. 1 állami gazdaságok 3200 literes, a terme zetek 2400 literes évi érjenek el.

A juhokénti gyap országosan 0,5 kg-al k ezen belül az állami g ban 4,3, a termelősöve 4 kg-os átlagos g mot kell elérni.

Az egyéves tojás h szagosan tojónkint 19 kell növelni, az állam gokban el kell érni a évi 110, a termelősöve ben az évi 100 darab. Az átlagos malacs országosan 37 száza növelni. Az állami g ban 1954-ben országos 100 anyakoca után 120 termelősövetkezetekben 100 anyakoca után 8 malacot kell felneveli gos borjuszaporulatot san 10 százalékkal kel

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának és a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozata az állattenyésztés és a takarmánytermelés fejlesztéséről az 1952-54. években

Országunk állattenyésztése a felszabadulás óta és különösen az öt éves terv első két évében jelentősen fejlődött. 1948 óta a szarvasmarhaállomány 22, a sertésállomány 94, a loállomány 27, a juhállomány 151 százalékkal növekedett. Országunk állatállománya lényegesen meghaladja a felszabadulás előtti színvonalát.

Jelentősen fejlődött az állattenyésztés a termelőszövetkezetekben és különösen az állami gazdaságokban. A mezőgazdaság szocialista szektoraiban együttvéve az utóbbi két évben a szarvasmarhaállomány 305, a sertésállomány 135, a loállomány 308, a juhállomány 236 százalékkal nőtt.

Állatállományunk fejlődésének jelentős eredményei azonban nem szabad, hogy önelégültségre vezessen, mert állattenyésztésünkben igen komoly hiányosságok vannak és mert mind teljesebben kell kielégítünk népünk és népgazdaságunk szükségleteit állati termékekben.

Gyorsan szaporodó állatállományunk részére a belső tartalékok jobb felhasználásával megfelelő mennyiségű és minőségű takarmányt kell biztosítani. Állattenyésztésünk gyorsított fejlesztése érdekében meg kell akadályozni az ellenséges elemeknek, főleg a kuliakoknak az állatállomány csökkentésére irányuló kártevő szándékát.

I.

Az 1952-54. években tovább kell növelni az állatállományt és emelni kell az állattenyésztés termelékenységét, az átlagos hozamot és a szaporaságot.

1. Az állatállományt 1954. év végéig, 1952. márciusához viszonyítva, a következőképpen kell fejleszteni: Az összes szarvasmarhaállományt 11, ezen belül a tehénállományt 32, a loállományt 8, a sertésállományt 14, a juhállományt 62 százalékkal kell növelni.

A termelőszövetkezetekben 1952. márciusához viszonyítva, 1954. végéig a közös szarvasmarhaállományt 353, ezen belül a tehénállományt 460, a közös sertésállományt 356, ezen belül a kocaállományt 365, a loállományt 287, a közös juhállományt 292 százalékkal, a közös baromfiállományt pedig tizennégyszeresére kell emelni.

Az állami gazdaságok ugyanabban az időszakban szarvasmarhaállományukat 173, a tehénállományt 214, a sertésállományt 114, a loállományt 107, a juhállományt 90, a baromfiállományt 128 százalékkal növeljék.

2. A tehének átlagos évi tejhozamát az 1951. évihez viszonyítva 1954-re országosan 400 literrel kell emelni. 1954-ben az állami gazdaságok átlagosan 3200 literes, a termelőszövetkezetek 2400 literes évi tejhozamot érjenek el.

A juhokéti gyapjuhozamot országosan 0,5 kg-al kell növelni, ezen belül az állami gazdaságokban 4,3, a termelőszövetkezetekben 4 kg-os átlagos gyapjuhozamot kell elérni.

Az egyéves tojáshozamot országosan tojónként 19 darabbal kell növelni, az állami gazdaságokban el kell érni a tojónkénti évi 110, a termelőszövetkezetekben az évi 100 darab tojást.

Az átlagos malacszaporulatot országosan 37 százalékkal kell növelni. Az állami gazdaságokban 1954-ben országos átlagban 100 anyakoca után 1200 darab, a termelőszövetkezetekben pedig 100 anyakoca után 860 darab malacot kell felnevelni. Az átlagos borjuszaporulatot országosan 10 százalékkal kell emelni.

3. Az állami gazdaságokban 1954-ben évente 100 tehén után 85, a termelőszövetkezetekben pedig 75 borjút neveljenek fel.

A juhok szaporulatát országosan 15 százalékkal kell emelni. Ezen belül el kell érni, hogy egy év alatt 100 anyajuh után az állami gazdaságokban 125, a termelőszövetkezetekben 100 bárányt neveljenek fel.

A szaporulat nevelésével, az állatok jobb meghizálásával 1952-höz viszonyítva 1954-ben 50 százalékkal több sertéshúst és 45 százalékkal több marhahúst kell termelni.

II.

A földművelésügyi minisztérium, az állami gazdaságok és erdők minisztériuma, a begyűjtési minisztérium és a helyi tanácsok gondoskodjanak a következő intézkedések megvalósításáról:

1. El kell terjeszteni a fejlett tenyésztési, takarmányozási módszereket, valamint az állattenyésztési tudomány legújabb vívmányait.

a) Az állatokat hozamuknak megfelelő egyedileg takarmányozzák. Takarmányozásra nagymértékben használják fel a zöld, a siló és a vizenyős takarmányokat, ugyanakkor takarék-ökölnek az abrak-takarmányokkal.

b) Biztosítsák az állatállomány megfelelő elhelyezését. Az istállókat ne legyenek nedvesek, huzalozások, azokat rendszeresen szellőztessék, tisztítsák. A belegégek megőrzése, az állatok termelékenységének fokozása érdekében kora tavaszi kérésű ösztökézzék a minél több helyen az állatok karámszerű tartását, a szabadszállást.

c) Az állami gazdaságok termelőszövetkezetek szarvasmarhaállományában mindenütt térjenek rá a napi háromszori fejésre és a borjak általános módszerrel történő felnevelésére. Emellett 1953-ban legalább 3000, 1954-ben pedig legalább 6500 nagy tejhozamú tehénnel négyszeri fejést kell bevezetni.

A zöld fuószalag bevezetésével kora tavasztól késő őszig gondoskodjanak a tehének zöldtakarmánnyal való elátásáról. Az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek az olcsóbb, ugyanakkor a termelékenységet jobban elősegítő takarmányozás érdekében 1953-ban csak a napi hat liternél, 1954-ben napi nyolc liternél több tejet adó tehének részére adjanak abrak-takarmányt.

A tej zsírtartalmának növelése céljából kezdjék meg a tej zsírtartalom szerinti átválogatást. A tehének tejtermeléséről tehenenként és naponként vezessenek pontos feljegyzéseket.

d) A sertésállományban a szülő-kocák kivételével az egész kocaállományt alkalmazzák az évi kétszeri malacoztatást. Csökkenteni kell a malacok elhullási százalékát.

A termelőszövetkezetekben és az árutermelő állami gazdaságokban térjenek rá a sertésfajták keresztesítésére.

e) A hizlalás kezdeti időszakában (70-80 kg-os súlyig) feleletett takarmánynak legalább 50 százaléka zöld- és silótakarmányból, valamint szénafélékből álljon. A hizlalás meggyorsítása érdekében a malacokat mindjárt választás után fokozottabban takarmányozzák, így el lehet érni, hogy a hússertések 10 hónapos korra, a mangalicasertések 12 hónapos korra legalább 130 kg súlyra hizzanak.

f) A lótenyésztésben gondoskodjanak minden egészséges kanca befedeztetéséről, a vemhes kancák kijáratának igazságtól és így minél több csikó felneveléséről.

g) A juhtenyésztésben általában a két évvel korábbi háromszori bárányozást, a juhások fordítsanak nagy gondot a juhok takarmányozására, főként a silótakarmány etetésével akadályozzák meg az állomány téli súlyvesztését.

h) A baromfiállományban a keltető állományokon 1953-tól kezdve közzé kell tenni a vérvizsgálat, egészséges állományból származó tojásokat szabad keltetni. A tyúktojás hozamának emelése érdekében létesítsenek ligetes kifutókat, alkalmazzák a téli tojástermelést elősegítő új módszereket (világítás, zöld- és silótakarmányozás, stb.), vezessék be a baromfiak nyári vándorlását.

2. A szaporább és nagyobb hozamú fajtáknak elterjesztése és a tenyésztői munka megjavítása érdekében a következő intézkedések szükségesek:

a) A kiváló értékű tenyészállatok nevelése céljából az állami gazdaságokban, a kísérleti és tanügyi gazdaságokban, a jó állattenyésztéssel rendelkező termelőszövetkezetekben törzstenyészetteket kell létesíteni. Segíteni kell a tenyésztői munkában azokat az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztokat is, akik megfelelő minőségű törzsalományt rendelkeznek, a tenyészállatok felnevelésére velük továbbra is tenyészési szerződéseket kell kötni.

b) A törzstenyészettekben 1954. év végére az alábbi arányokban a következő fajtákból kell a törzsalományt kialakítani:

1. Magyar-larka szarvasmarha fajta 82 szíjmenthájú 8, borderes 5, szürke magyar (alföldi magyar) 5 százalék.

2. Nagy fehér hússzerű fajta (két típusban) 35, mangalica 35, fekete hússzerű (két fajta) 30 százalék.

3. Magyar lófajta (févér) 47, Noniusz 30, magyar hidegvérű 15, lipicai 4, arab telivér 2, angol telivér 1, ügető 1 százalék.

4. Fésűs merinói juh fajta 85, cigája 6, kaukázusi Rambouillet, Friz és Karakul fajták 3-3 százalék.

5. Tyúkoknál fehér Leghorn fajta 30, sárga magyar, fehér magyar, kendermagos magyar, fogszínű Leghorn és nagy vörösrös (Rhode-Islandi) fajták 13-13, nagy kendermagos (Phymuth) fajta 5 százalék. Törzsalományt kell kialakítani a magyar jüdfajtákból, a nemesített magyar kacsából, a pekingeri kacsa és a bronztyúka fajtákból.

c) A fajtákon belül a törzstenyészettekben fordítsanak nagy gondot a fajtáknak tenyésztésére és továbbfejlesztésére. Elsősorban a bonyhádi, mosoni, békési és mezőhegyesi magyar tarka szarvasmarha fajtáit, a szabolcsi, kishéri, tolnamási, kemencsajai magyar ló fajtákat, valamint a mezőhegyesi és hortobágyi Noniusz ló fajtáit törzsalományt kell tovább tenyészteni.

d) A földművelésügyi minisztérium és az állami gazdaságok és erdők minisztériuma részletesen írja elő a törzstenyészettek tenyésztési céljait. A fajták továbbfejlesztésének főbb irányai a következők: legyenek: szarvasmarha fajtáknál a tejhozam és a tej zsírtartalmának növelése, ló-fajtáknál a nagyobb munkaképesség elérése, sertésfajtáknál a nagyobb szaporaság, gyorsabb fejlődőképesség és jobb takarmányértékesség kialakítása, juh-

fajtáknál a nagyobb gyapjuhozam és a nagyobb elősúly kifejlesztése, a tyúkajtáknál a tojáshozam és a különféle betegségekkel szemben az ellenállóképeség növelése.

e) A termelőszövetkezetek és állami gazdaságok árutermelői fajtáit, valamint az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok is javítsák meg a tenyésztői munkájukat, a tenyész kiválasztás, a céltudatos párosítás, a jobb takarmányozás, gondozás, ápolás útján. Szaporítani kell a jobb termelőképeségű fajták arányát.

f) A kiváló apaállatok tenyészhatásának jelentős kiterjesztése céljából tovább kell fejleszteni a mesterséges termékenyítést: 1953-ban legalább 45.000 tehenet, 70.000 kancát és 50.000 juhot, 1954-ben pedig legalább 55.000 tehenet, 84.000 kancát és 100.000 darab juhot kell mesterségesen termékenyíteni.

g) A tenyésztői munka megjavítása érdekében — az állami apaállattartás rendszerének fenntartása mellett — az állami gazdaságok és a nagyobb termelőszövetkezetek főrekedjenek arra, hogy saját maguk tartanak apaállatokat.

h) A termelőszövetkezetek tenyésztői munkájának irányítása és megjavítása céljából a földművelési minisztérium szervezze az állami állattenyésztő állomásokat: 1952. év végére 9 szarvasmarhaállattenyésztő, 9 lótenyésztő, 6 juhtenyésztő és 7 sertésállattenyésztő állomást kell létesíteni. Ezenkívül minden megyében állami baromfiállattenyésztő állomást kell szervezni. A termelőszövetkezetek baromfiállattenyésztésének elősegítésére a földművelésügyi miniszter felügyelete alatt megyénként keltetőállomásokat kell létesíteni.

i) A kiváló minőségű tenyészállatok nevelése érdekében a begyűjtési minisztérium az államnak átadott tenyészállatokat 1953. július 1-től egyszeres súlyban számítva be a beadási kötelezettség teljesítésébe.

III.

A mezőgazdaság minden szektorában gondoskodni kell az állatállomány erőteljes fejlesztéséről: az állattenyésztési munkát szervezeteiből, megbecsültebbé kell tenni.

1. Az állatállomány további terjesztésének érdekében a következő intézkedések elhelyeztetése szükséges:

a) Minden termelőszövetkezet kötelessége, hogy alakulásától számított egy éven belül minden 100 kh szántóföldi területre legalább 5 tehénnel, 4 kocával, 40 törzsbarmfival és juhtenyésztő vidékeken (Szabolcs-Szatmár, Hajdú-Bihar, Borsod, Abauj-Zemplén, Szolnok, Bács-Kiskun, Tolna megyék) 20 anyajuhall rendelkezzenek.

b) Az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok az idej szárazság ellenére is összes takarmányozási lehetőségek felhasználásával főrekedjenek állatállományuk további fejlesztésére.

2. Az állattenyésztői (különösen a sertésállattenyésztői) munka lebecsülésének megszüntetése, valamint a termelőszövetkezetek és állami gazdaságok gyorsan fejlődő állatállományához új dolgozók, elsősorban női dolgozók munkába állítása érdekében a következőket kell tenni:

a) A termelőszövetkezetekben el kell érni, hogy 1954. év végére a tehénésztésben és a sertésállattenyésztésben dolgozóknak is több mint fele nő legyen.

b) Az állami gazdaságokban gondoskodjanak arról, hogy 1952. év végéig legalább 5000, eddig más munkakörben dolgozó állatállományt és legalább 10.000 növénytermelési ideény munkás kapjon állattenyésztési munkára beosztást — elsősorban nők és fiatalok. Az 1954. év végére a

sertés- és szarvasmarhaállattenyésztésben 50 százalékkal, a baromfiállattenyésztésben pedig túlnyomórészt női dolgozók legyenek.

c) A termelőszövetkezetekben és állami gazdaságokban az állattenyésztési tanfolyamot, technikumot, vagy főiskolát végzett szakembereket, állattenyésztési dolgozókat kivétel nélkül állattenyésztési munkára kell felhasználni.

3. Az állami gazdaságban és a III. típusú termelőszövetkezetekben, illetve csoportokban alakítsák ki az állattenyésztés fejlett, nagyüzemi munkaszervezetét.

a) Az állami gazdaságokban és a termelőszövetkezetekben szervezzék meg és erősítsék meg az állattenyésztési munkaszervezési alapegységeit: az állattenyésztési brigádokat. A brigádokat állatfajonként, az állatok elhelyezkedésének és használatának megfelelően területileg is külön-külön szervezzék meg.

b) Azokban az állami gazdaságokban és termelőszövetkezetekben, ahol nagyobb létszámú állatállomány van: a brigádok munkájának összefogására állatfajonként külön-külön létesítsenek állattenyésztési farmokat.

c) Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek minden állattenyésztési munkára szigorú napirendet kötelesek megállapítani. A takarmánygazdálkodásnál és az állati termékek kezelésénél szigorú számadást kell bevezetni.

IV.

Az állati termékhhozamok és a szaporaság emelése, valamint az állatállomány számának fejlesztése érdekében nagymértékben növelni kell a takarmánytermelést. A takarmánytermelés növelését elsősorban a termésátlagok jelentős emelésével kell elérni, de emellett növelni kell a szántóföldi takarmányok vetésterületét is, különösen a második termelés fokozásával.

1. A szántóföldi takarmánynövények, főleg a kukorica, az árpa, a zab, a lucerna, a vörösbere stb. terméshozamát a következő intézkedések végrehajtásával fokozzák:

a) Minden termelőszövetkezetben, állami gazdaságban és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok gazdaságaiban is gondoskodjanak arról, hogy az istállótrágyát minél kisebb veszteséggel kezeljék. A trágyakezelésnél minél szélesebb körben térjenek rá a nyersfoszfátos eljárás alkalmazására.

Ez kell érni, hogy 1952-ben minden gazdaság szántóföldi területének legalább egyötödét, 1953-ban és 1954-ben egynegyed részét szerves trágyával, elsősorban a kapásnövények, valamint az ipari növények s a takarmánykeverékek vetése előtt Nyári vagy őszi leszántás előtt kat. holdanként legalább 150, de lehetőleg 200 mész istállótrágyát kell a szántóföldre kihordani. A homokos területeken minden gazdaságban el kell terjeszteni a zöldtrágyázást. Szabolcs-Szatmár és Somogy megyében eszilagfűrt, Bács-Kiskun megyében pedig somkóró segítségével.

Javítsák meg a műtrágya felhasználását is.

b) Termelőszövetkezetek, állami gazdaságok, gépállomások és lehetőség szerint az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok is, a magasabb takarmánytermés érdekében alkalmazzák mindent, ami az agrotechnikai szabályok, így az őszi mélyszántás lehetőleg október végéig végezhető el és legkevesebb 20 cm mélységben, az előhántós ekék teljes kihasználásával, tavasszal az őszi mélyszántott területet simiozzák el, vetés előtt alkalmaznak kultivatort, a vetéshez tisztított és szükség szerint csávázott vetőmagot használják, végezzék el pontosan és idejében a növényápolást, a betakarítási veszteségeket a lehető legkisebbségre csökkentik.

(Folytatás a 4. oldalon.)

Párt és pártépítés

A PÁRTTAGSÁGI KÖNYVCSERE A PÁRTELET FONTOS ESEMÉNYE

Az MDP Központi Vezetősége határozatot hozott a párttagsági könyvek kicseréléséről; a tagkönyvesere azért vált szükségessé, mert a jelenleg érvényben lévő párttagsági könyvek 1952 december 31-ével lejárnak. Az 1953 januári tagkönyvesere alapvetően különbözik az 1948-49. évi, a párttagság felülvizsgálásával egybekötött tagkönyveserétől. A tagkönyvesere — nem azonos a felülvizsgálással: minden párttagnak, aki érvényes tagkönyvvel rendelkezik s alapszervezetétől nyilván van tartva, meg kell kapnia új tagági könyvét. A tagági könyvesere végrehajtása során tehát felülvizgálást, kihagyást, törlést egyetlen párttaggal szemben sem lehet alkalmazni.

A tagági könyvek kicserélése pártunk közel egymillió tagját közvetlenül, személyesen érinti; éppen ezért a feladatot megoldása komoly politikai és szervezési munkát igényel. A pártbizottságokat s a pártbizottságok s a párttagok iránt érzett felelősségnek kell áthatnia; bizossítani kell, hogy minden egyes párttagunk, akit megillet, megkapja új tagági könyvét; nem szabad turniók a bürokráciát, a nemtörődömséget, az egyes párttagok sorsa iránti közönyt. A tagági könyvesere sikerese végrehajtása megköveteli a legszelésebb párttagság, minden egyes párttag tevékeny közreműködését is; párttagjaink segítsék e munkában a pártot, maguk se tartsák a bürokratizmust, a hanyagságot.

A párttagsági könyv megbeszélése a kommunista párttag számára fontos kötelesség. A Szovjetunió Kommunista (bolszevik) Pártja tagjai úgy övják tagági könyvüket, mint a szemük világát; a hős felszabadító Szovjet Hadsereg kommunista tagjai szívük felett megőrizték tagági könyvüket a német fasizmus elleni vívót; harc legvéresebb csatáiban is. A párttagsági könyv nem egyszerű igazolvány csupán, hanem a párthoz való tartozás legfontosabb írásos dokumentuma, amely felelősíti a párttag megfizetésére.

Nagy megbeszélés népünk munkásságának élesapátának, a szocializmust építő nagy pártjának, Rákosi Mátyás pártjának tagja lenni. Pártunk tagjai büszkék párttagságukra, melyen átérzik hogy e megfizető címlet a nép, a haza szolgálatában jó munkájukkal napról napra ki kell érdemelniük. Pártunk új típusú, öntudatos embereket formál tagjaiból, akik a munkában, felelősségekben, tanulásban, éberségben, az ellenség elleni háborúban, hazafiasságban mindig élnek. Párttagságunk többsége a felszabadulás óta kemény harcokban összeforrt nagy pártunkkal, tüzőn-vizen keresztül követi pártunkat s vezérünket, Rákosi Mátyás elvtársat. Pártunk tagjai szívesen vállalkoznak pártunkban, számukra a legnagyobb, a legszelenebb dolog a párt; éppen ezért nagyrabecsülik párttagságukat s pártához tartozásuk irántos bizonyítékát: a párttagsági könyvet, amelyet félve őriznek, vigyáznak rá, mint a szemük fényére.

Akadnak azonban pártunknak olyan tagjai is, akik még nem értik meg, mit jelent a párttagság magasabb fogalma, nem becsülik eléggé párttagságukat; nem őrzik gondosan tagági könyvüket sem. Akadnak olyan párttagok, akik tagági könyvüket elvesztik, ezek a párttagok elősegítik pártunk ellenségeinek munkáját is, mert lehetővé teszik számukra, hogy az elvesztett párttagsági könyv birtokában Jussanak s párttagnak álcáz-

va magukat végezzenek gyalázatos romboló munkájukat. A párttagsági könyv védelme pártunk védelmének is jelenti. A párttagsági könyv éber megőrzése a párttaghoz való ragaszkodás első cselekménye. A párttagsági könyvet a pártbizottságok nevelik párttagságunkat; a párttagsági könyv megbeszélésére, védelmére, vizsgálatára ki az elvesztett párttagsági könyvek ügyét; ezeket az eseteket beszéljük meg a párttagsággal, hogy ez politikai iskolául szolgáljon számukra. A tagági könyvesere közeledése különösen megköveteli pártbizottságaink, hogy minden olyan párttag ügyét rendezzék, aki elvesztette tagági könyvét.

A Központi Vezetőség határozata kimondja, hogy csak azok kaphatják meg új tagági könyvüket, akik érvényes tagági könyvvel rendelkeznek; aki pedig három hónappal hosszabb ideig nem fizeti párttagsági díját, nem rendelkezik érvényes párttagsági könyvvel. Párttagságunk túlnyomó többsége tagdíj-fizetési kötelezettségének eleget tesz; a párttagok egyrésze azonban nem fizeti rendszeresen tagági díját, sőt nagy számban akadnak olyan párttagok is, akik hónapok óta elhanyagolják tagági díjuk fizetését. A párttagsági díj fizetése nem egyszerű anyagi kérdés, hanem politikai kérdés, a párttaghoz való viszony kérdése, Kalinyin elvtárs erről a következőket mondja: „Ha nem fizettek pontosan a tagági díjat, eláruljátok, hogy nem törődtek a párttal, hogy közönyösen fogjátok fel a pártkötelességeket. Az, aki ilyen hanyagnál fogja fel pártkötelességeit, hozzá még az olyan egyszerű kötelességet, mint a tagági díj befizetése annak nem számít a párt. Aki törődik a párttal, szívesen fizeti tagági díját, mert ezzel színté anyagi kapcsolatot létesít a párttal.”

A párttagsági könyv megbeszélése a pártbizottságaink állandó feladata, hogy megmagyarázzák párttagjainknak a tagdíj-fizetés politikai jelentőségét; a tagkönyvesere előkészítése során különösen fontos, hogy felkeressék mindazokat a párttagjainkat, akik nem fizetik rendszeresen tagdíjukat, beszéljék velük, biztossítsák, hogy a tagösszeírás, a tagkönyvesere idejére rendezzék elmaradásukat, érvényes tagkönyvvel rendelkezzenek.

A párttagsági könyvesere sikerese lebonyolításának előfeltétele, hogy minden párttagunkat alapszervezetében szabályszerűen nyilvántartsanak. A Központi Vezetőség határozata szerint ugyanis a tagság összeírása idején csak azokat a tagokat és tagjelölteket szabad összeírni, akik az alapszervezet nyilvántartásában szerepelnek. Alapszervezetünk jelentős részében nem hajlítják végre megfelelően a Szervezeti Szabályzat előírását: „Ha valamely párttag, vagy tagjelölt munkahelyét, vagy lakóhelyét változtat, úgy az új munkahelyén, illetve lakóhelyén működő pártbizottsághoz kell átítgázolni. Az átítgázást a párttag, illetve tagjelölt tagági könyvébe is be kell vezetni.” Pártbizottságunkban gyakran előfordul, hogy az eltávozott tagok nem jelentik be elköltözésüket, nem kérik átítgázolásukat az új munkahelyükön, lakóhelyükön működő pártbizottsághoz. Ennek következtében átmenetileg ezek a párttagok, tagjelöltek elvesztik kapcsolatukat a párttal, nem élnek pártélettel. Az 1952 október 15-én november 1-i tag- és tagjelölt-összeírás idejére a párttagok és tagjelöltek rendezzék átítgázolásukat, jelentsek be távozásukat régi alapszervezetükben s jelentkezzenek új munkahelyük, lakóhelyük pártbizottságában.

A tagok és tagjelöltek összeírásának előkészítése során fordítsanak gondot pártbizottságaink, pártbizottságaink tagnyilvántartás rendezésére. Kommunista lelkiismeretességgel gyorsan, pontosan intézzék el a függőben lévő, átítgázási ügyeket; hajtsák végre a Központi Vezetőség határozatát, amely kimondja: rendezni kell a párttagok és tagjelöltek ügyét, hogy a párttagok és tagjelöltek száma pontosan megismerhető legyen. A pártbizottságok, pártbizottságok, pártbizalmiak ügyeljenek arra, hogy a tagok és tagjelöltek összeírása idején egyetlen, arra illetékes párttagot se hagyjanak ki az összeírásból, ugyanakkor azonban legyenek éberek az ellenség szemében, akadályozzák meg, hogy jogtalanul bárki is összeírjanak, nehogy az ellenség ilyen módon befurakodhassék pártunkba.

A párttagsági könyvesere sikerese lebonyolításának, alapszervezetek vezetőségei jó munkáját mellett a pártbizalmiak munkáján múlik. A pártbizalmiak ellenőrizzék csoportjuk tagjainak párttagsági könyvét; magyarázzák meg párttagjaink tagjainak a tagági könyvesere jelentőségét; neveljék a csoportjukba tartozó kommunistákat a tagági könyv megbeszélésére, felelősségre az átítgázás, a tagdíj-fizetés kérdésében. Végezzenek Rutön-sen odaadó, lelkiismeretes munkát a tagösszeírás idején; a párttagok rajtuk e felelősségteljes munkában!

A párttagsági könyvesere előkészítése, megszervezése felelősségteljes feladat, mely sokoldalú politikai s a részletekben aprólékos szervezési munkát is igényel. Pártbizottságaink párttagsági könyvüket úgy hajtsák végre, hogy a tagok és tagjelöltek párttagsági könyvesere végrehajtása során még magasabbra emeljék a párttag megfizető címét. A kommunista párttag a nép ügyének leghűségesebb, legodaadóbb, legelkötelezettséggel szerény munkása — az új élet építője, aki példamutatóan várnak és kapnak a dolgozóktól. A párttagsági könyvesere előkészítése idején fokozzuk a párttagok felelősségét a soronkövetkező nagy feladatok: a harmadik és negyedik negyedévi terv, az őszi beadás teljesítése és a tagösszeírás idejére a tagösszeírás munkák sikerese elővégzése és más feladatok megoldásában. A párttagsági könyveserevel a kommunista olyan dokumentumok: kap, amely újra megpecsételi a dolgozó nép élesapátához, Rákosi Mátyás pártjához való tartozását; tegye minden kommunista ezt az ünnepélyes felemelő pillanatot azzal emlékeztetéssel, hogy még lelkesebben, még odaadóbban, még eredményesebben küzdjünk nagy ügyünk, a szocializmus győzelméért.

A párttagságunkban nagy visszhangot váltott ki az SZK(b)P XIX. kongresszusának összehívása. Száz- és száz ezer kommunista párttag száz- és száz ezer tagja olvasta és tanulmányozta a büszke, felemelő érzellemmel az SZK(b)P módosított szervezeti szabályzatát, amely a kommunista párttag elé az új társadalom építésének magas követelményeit állítja. Párttagjaink megértik, hogy magasak azok a követelmények, amelyeket a kommunista párttagság állít elénk, és hogy ezeknek a követelményeknek felelősközött helytállással, példás felelősséggel, a párt- és kormányhatalmának megvalósításáért folytatott következetes harccal kell megfelelnünk. Ennek a harcos helytállásnak jelképe a mi párttagsági könyvünk.

KÉT UT — KÉT VILÁG

A nagy Szovjetunió népeinek hősi erőfeszítése és vérérdőzete árán örökre felszabadult a magyar nép és ma együtt építhetjük a szocializmust a népi demokráciák népeivel. Épülnek a gyárak, épül az ország, egyre szebb és szebb a jelenünk, soha nem álmot jöletet tartogat számunkra a jövő. Ma már felemelt fejfel, biztosan nézünk a holnap felé. De ne felejtünk el néha visszapillantani a múltra, arra a sötétségre amiben éltünk, amiben tartott bennünket a nemzetpusztító fasizta rendszer.

Az alább idézett néhány újság cikkben — mint egy csepp vízben a tenger — úgy van benne rab multunk és ragyogó jelenünk és fényes jövőnk. Emlékezzünk a multra, hogy felmérhessük azt az utat, amit megtettünk, amíg kikerültünk a sötétségből a fényre. Emlékezzünk és ne feledjük, hogy az új háború győztesétől, a letűnt világ urai újra ilyen sorsot szánnak nekünk. De a máról írt sorokat olvasva teljen meg keblünk még nagyobb büszkeséggel, hogy elég erősek vagyunk ahhoz, hogy a Szovjetunió vezetésével a világ békeszerződés népeinek rokonszenvével támogatva bizton építsük új országunkat.

A „Debrecen” 1932. július 1-i számában „Sok nép és kevés pénz jegyében folyt le a horvátországi lúdvásár” című cikkében a következőket olvashatjuk: „Rengeget nép volt a vásáron, de jobbadán csak mint nezők szerepeltek és aránylag kevés jószág kelt el. Körübelül ötezer marhát, háromezer lovat, 1.500 juhot és sertést hajtottak fel, de a vásár maga a pénztelenség jegyében folyt le. A kereslet igen kicsi volt, a felhajtott állatok tömegéhez mérten.

A szarvasmarhában is óriási a felhajtás, de a birkákkal együtt összesen 1.300 eladás volt. Csúpan 700 jószág eszerült gazdát...

A „Debrecen” 1930. február 23-án a 87 éves Tolvaj Ferenc öreg munkanélküli favágóról közöl riportot, melyben az öreg favágó a többek között a következőket mondja el: „Rossz világ ez, kirem. Mert most bizonny így vagyunk öreg-egünk minden segítség nélkül. Pedig már félig-meddig tehermentesen vagyok, de dolgoznom azért szivesen, csak lenne dolgozó világ ez kirem, még a fiataloknak sem akad dolog. Hát akkor, hogy ilyen meg az ilyen öreg ember, mikor Debrecenben többszáz időszi munkás van munka nélkül. Már a mindennapi kis dohánnyom sincs meg, csak az üres pipát rágom. Pedig a kenyírről szivesebben leszek, mint erről.

Rossz világ ez, kirem — mondja megegyezően az öreg Tolvaj Ferenc, akit az élet luresa, kegyetlen játéka átmentet... a háború vérpánusz levegőjén át a mai kornak milliárd és milliárd ember (trédiajától terhes levegőjébe.

Hajdú vármegye sefova sem tudja beutalni a tüdőbetegségeit és így szinte segítség nélkül pusztul a megyei nép” — írja 1930. február 26-án a „Debreceni”.

A gümőkór pusztításához hozzájárulnak a nehéz gazdasági viszonyok is, mert a szegény emberek táplálkozása kritikán aluli. Vannak családok, ahol cukorrépát, cukorrépát, így például Hajdúszoboszló, Hajdúnánás, Hajdúszoboszló, Nyíradonyban, Komádiban és Püspökkladányban, Debrecenben pedig a felépített új rendelőintézetben modern tbc gondozót létesítettünk a régi gondozót újjáépítve szűrőállomással alakítottuk át.

A Néplap ez év augusztus 22-i számában a berettyóújfalusi ünnepi vásárról ad hírt.

A vásár városban szebbnél szebb pavilonok és dús árúhátság várta a helybelieket és vidékieket. Kapható volt minden ami „szem-szájnak ingere”. Fogyott is a fene, karton, gumicsizma, gyermekcipő, már a reggeli órákban az Állami Áruházban, Ruházati Boltban, a földes- vagy halászszoboszlói földművelésügyi pavilonjában vásárolt árukat megrakodva sétáltak a dolgozó parasztok végig a vásáron. Fogyott a vásáron minden, Tömött erszényekkel jöttek ki a vásárról a látogatók, este az otthonban általában laposakká váltak a pénztárcák igaz viszont, hogy a kereskedelmi vállalatok több mint 5 millió forgalmat kaptak.

A Néplap 1952 szeptember 10-iki számában a „Hetvenhatéves versenyző” című cikkben a következőket olvashatjuk:

„Bánkon az Állami Erdőgazdálkodási Területén Lakatos András bácsi is 76 éves már, de azért sorra lépipálja a versenyben a többieket. Úgy dolgozik, hogy öröm nézni. Fáradszónak, lelkesen. Mi ad neki ilyen erőt, ilyen elpusztíthatatlan életkedvet? Az, hogy végre mint ember — emberré lehetett. Eddig ugyanis akárhol volt, senki sem dicsérte meg igyekvéséért, csak bémunkást láttak benne, eszközt a jobb és zsirosabb konc megszerzésére. Ma pedig van hazája, van holnapja, a jövő is annyi szépet ígér gyermekeinek. Ezért áll helyt 76 éves fejjel, ezért hagyta le a 37 éves Balogh Lajost, a 45 éves Tóth Mihályt és a többi fiatalokat is, mert van miért, mert erdemes!

És Lakatos András koránsem az egyedül, Csak egy a sok közül, akik öreg korukra is fiatalok lettek a haza szabad légkörében.”

A Néplap ez év május 11-iki számában részleteket közöl Rákosi Anna elvtársnőnek a debreceni új tüdőszobát felavatásán mondott beszédéből.

„Az országban mutalkozó fejlődéssel együtt fejlődött Debrecenben és a megyében a tbc elleni küzdelem is. A felszabadulás óta hét új gondozót létesítettünk: Biharbagyban, Hajdúszoboszlóban, Hajdúnánáson, Hajdúszoboszlón, Nyíradonyban, Komádiban és Püspökkladányban, Debrecenben pedig a felépített új rendelőintézetben modern tbc gondozót létesítettünk a régi gondozót újjáépítve szűrőállomással alakítottuk át.

Az új tüdőszobákat lehetővé teszi, hogy Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár megyék tbc-s dolgozóit még jobb ellátásban részesítsük, hogy olyan betegek százait és ezereit mentjük meg az élet számára, akik beavatkozás nélkül 2-3 éven belül biztosan elpusztultak volna. A tbc terén elért hatalmas eredményeinket mutatja a tbc-s halálozás számának állandó csökkenése. Évente kb. hater ezer emberrel kevesebb hal meg tuberkulózisban mint a felszabadulás előtt.

A KOMMUNIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK ORSZÁGÁBÓL

Szinp

Egy szovjet bányász gondolatai a XIX. pártkongresszus előtt

A XIX. pártkongresszusnak a Szovjetunió fejlesztésére irányuló 1951-1955. évi ötödik ötéves tervre vonatkozó irányelvei a széntermelés 43 százalékos növekedését írják elő. Ez a számadat nemcsak az ország szükségleteinek növekedését, hanem a bányászok megnövekedett lehetőségeit is visszatükrözi. A moszkvai szennedecében minden feltétel megvan ahhoz, hogy a bányászok teljesítsék, sőt túl is teljesítsék a tervet.

Az akna, amelyben én dolgozom, nem tartozik az elsők közé a szennedecében. Még 1939-ben létesült és berendezése elmarad a háború után épített aknáké mögött. Amikor 17 éves koromban először leszálltam ebbe az aknába, a közönséges fejtőkálapács is a technika csodájának tűnt a szememben. A részlőgépekről pedig azt hittem, hogy valamiféle csodálatos mesevilágból kerültek a bányába. Ekkoriban a részlőgépek, amelyeket valaha nem is a technika, de a mesék csodájának tekintettem, már kikerültek a bányából. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ezek a gépek már végkép elavultak. Nem, a részlőgépek számára még sok bányában akad munka. Nálunk azonban már átadták helyüket a bányakombáknak, mely egyszerre résel, fejt és rakodik.

Számos aknában, mint például a miénkben is, megvalósult a komplex gépesítés. A vajúróknak, jövesztőrákzó vajúróknak nyoma sincs már. Csupán kombájbrigádok működnek az aknában. Mindenki gépkezelő. Az öreg bányászok még esüfolód-

nak, azt mondják: „az ácsolást azután nem gépesítjük”. Pedig hat ennek is eljön majd az ideje.

A XIX. pártkongresszus összehívásáról kiadott közlemény és az új ötéves terv irányelvei szárvakait adták a bányászoknak. Mindenki tudja, hogy a történelmi jelentőségű esemény, amely a kommunizmusba való átmenet útját mutatja majd meg, ugyanolyan előkészítője lesz az egész szovjet technika és így a bányászok további fejlődésének, mint amilyenek a háború előtti sztálini ötéves terveket után indító pártkongresszusok. Minden bányász igyekszik felemelni feljárnálást tenni a kongresszus tiszteletére. Minden aknában azon fáradoznak, hogy kidolgozzák a termelési folyamat termelékenyebbé tételének egységes tervét.

A bányászok pontról-pontra tanulmányozzák az új ötéves tervre vonatkozó irányelveket és a kommunista párt módosított Szervezeti Szabályzatának tervezetét. Jó gazdaként igyekeznek tájékozódni: mennyi fémünk, mennyi gépünk, fánk, gabonánk, húsunk, traktorunk, hány kilowatt villamosenergiánk, hány gőzhajónk lesz az ötéves terv végére. Az öreg pártönkivüli bányászok is újsággal a kezükben, nagy érdeklődéssel tárgyalják a módosított Szervezeti Szabályzat egyes pontjait. Valahogy így gondolkodnak: A párt a mi pártunk is. Szívünkhöz nőlt pártunk, amellyel egyszer s mindenkorra összekötöttük sorsunkat.

Sokat is köszönhet a szovjet bányász a kommunista pártnak.

Büszke is lehet a pártjára. Erdemes végigsétálni este a bányász-lakótelepek utcáin. — Bezzeg nem ilyen volt az élet errefele régen — mondják az idősebbek. Jó, keresnek a bányászok. Pjotr Zsabolenko például egy havi tisztelet szabadságára, amelyet Szocsiban töltött, 4300 rubelt kapott. Azt is ugyan még nem vett magának, de motorkerékpárja már régen van.

A XIX. pártkongresszus előtti napokban, amikor a szovjet bányászok a párt és a nagy Sztálin iránti szeretettel szívükben ünneplik a szovjet nép hatalmas sikereit, nem feledkeznek meg a tőkés országokban élő bányásztársaikról. Az imperialista országokból szörnyű hírek érkeznek, pusztulnak az emberek a bányákban. A profitéhes monopóliumok tízezerszámra teszik morékká a bányászokat. Az Egyesült Államokban fél év alatt 20 ezer szénbányász rokkant meg. Nem hiába mondják, hogy munkássá válik át az amerikai szén.

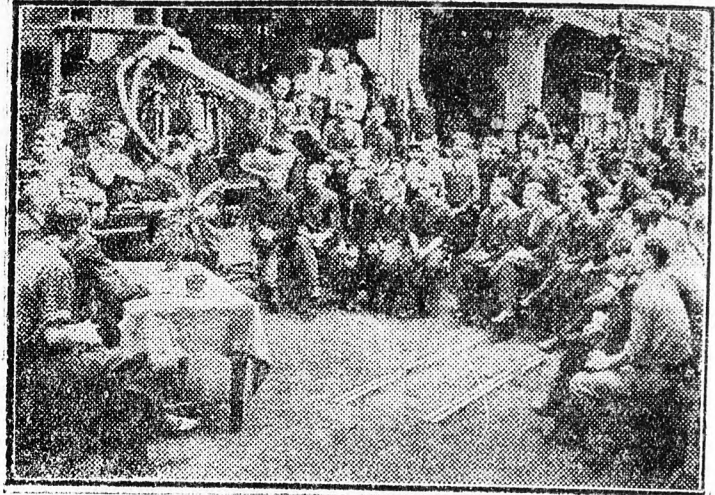
Mi, szovjet bányászok, üdvözöljük a tőkés országokban élő bányásztársainkat, azt üzenjük nekik, hogy együttérzünk velük. Tesvéri üdvözlésünket küldjük a nagy Kína és az európai népi demokratikus országok bányászaiknak, akik megszabadultak rabjilinesektől s magukért boldogságukért dolgoznak. A mi ünnepünk az ő ünnepük is.

A szovjet bányászok ezt mondják: „Nem elég csak teljesíteni és túlteljesíteni az ötödik sztálini ötéves tervet. Amit alkotunk és alkottunk, meg is kell védeni az ellenség ármányaitól. Meg kell védenünk a békét.” Bányászaink azt mondják, hogy a mi növekvő erőnk, a mi hatalmunk a békének és a népek boldogságának legfőbb biztosítéka.

M. Fomenkov, kombájnkezelő gépész.

Szocialista munkaverseny a XIX. kongresszus tiszteletére

A Szovjetunió gyáraiban és üzemeiben nagyszabású szocialista munkaverseny bontakozik ki a XIX. kongresszus tiszteletére. A szovjet dolgozók nagyszerű munkafelajánlásokkal, sztahanovista munkásokkal köszöntik a történelmi jelentőségű eseményt.

A „Vörös Proletár”-gyár I. számú szerelőműhelyében I. Ivanov sztahanovista lakatos ismerteti a dolgozóit a XIX. kongresszus tiszteletére.

A krasznoholmi fésűsgyapjú kombinátban L. Szotnyukova sztahanovista a kongresszus tiszteletére vállalta, hogy rendszeresen túlteljesíti napi előírányzatát és kizárólag kijűnő minőségű árut termel.

Nagyarányú építkezések a Szovjetunió kolchozaiban

A Szovjetunió kolchozaiban nagyarányú építkezéseken dolgoznak: új lakóházak, állattenyésztési és egyéb épületek épülnek.

Az OSzSzSzk falvaiban 1952-ben 40 százalékkal több istálló és 150 százalékkal több baromfiólat kell építeni, mint a múlt évben. Ezenkívül sok gabonaszárító és magtár, fedett szérű, silómedence és egyéb gazdasági épület épül. A brjanszki területen jelenleg körülbelül 600 lakóházat és több mint 2000 gazdasági épületet építenek.

Az év eleje óta a gruziai falvakban többszáz lakóházat és

gazdasági épületeket adtak át rendelkezésükre. Gruzia kolchozai az építkezésre több mint harmincmillió rubel összegű hosszútávú hitelt kaptak az államtól. Nagyarányú építkezéseken dolgoznak Örményország kolchozaiban is. Itt az év eleje óta több mint ötszáz istálló épült. Ugyanennyinek az építése közeledik befejezéshez.

Ukrajna, Moldova, Üzbekisztán, Tadzsikisztán és más szovjet köztársaságok falvai is terebélyesednek. Sok kolhozban építőbrigádok alakultak a kolhozparaszatok soraiból.

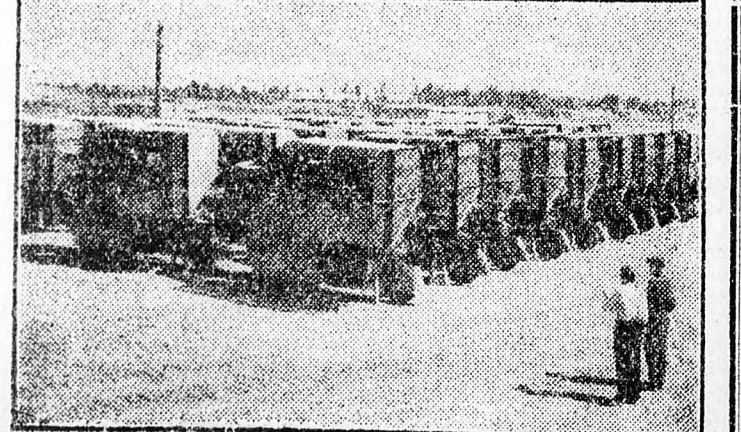
Új, kiváló gyapotfajtákat tenyésztettek ki a Szovjetunióban

Czégb jüdősök a gyapottermesztéssel szoros együttműködésben három új gyapotfajtát tenyésztettek ki. Az új fajták kiváló minőségű, hosszú rostot adnak és ellenállók a növényi betegségekkel szemben. Erős szá-

ruk lehetővé teszi, hogy gépekkel takarítsák be őket.

Terméshozamuk szintén rendkívül magas. Az egyik új gyapotfajta a kísérleti parcellán hektáronként 52 métermáza nyersgyapotot hozott.

INDULÁS ELŐTT

Képünk a sztálinabádi gép- és traktorállomás 2. számú telepén a munkára kész új gyapotbetakarító gépet mutatja be.

HEGEDŰSZÓ A TENGERPARTON

Irtá: JUR J ARBAT

Gavrila Afanaszjevics híres ember volt, de hírességével vetekedett mackassága is. Ott élt a csendes Don partján, néhány kilométernyire Felső-Kurmojarka falutól völgyből épített egyszerű házikóban. Gyönyörűen tu- lótt hegedülni. Már nyolcvan- évek óta felé jár, de keze nem reszkelt, biztosan tartotta a ponót és gyönyörűes dallamokat esalt elő a hegedű négy lúr- ából.

Az öreg Gavrila csendesen élt a Don mellett és szorgalmasan muzsikált.

Egy nap fiatal lány jelent meg a faluban. Lecövekelt a földbe három botot, valami messzelő- dőt helyeztet rá, húzott egy-két sonalat a kezében tartott terv- rajzra s amikor elérték a munkája iránt, azt mondta:

— Itt tenger lesz!

Az emberek egymásra néztek. Tenger? Ugyan már, hogy lenne itt tenger? Leghitelesebb az öreg muzsikus volt. Naggot ka- cagott, amikor először említet- ték a dolgot.

— Ki hallott olyat, hogy a víz felmászson a hegyre?

De aztán mind többen beszé- ltek a „tengerről”. Komoly emb-erek fejtegették, hogy egyesül a Don és a Volga, csatorna épül a két folyó között s hatalmas víz- tárolókat valóságos tengereket teremtenek a szegypék helyén. Gavrila Afanaszjevics még min- dig nem hitte el. Pedig most már komoly érvek is erősítették a hírt. Megszervezték a házak é- költöztetését és folyósították az útközöszt, meg az új építkezések költségeit. Jakov Szemjonovics Asztahov, a kolhoz öntöző br- igádjának vezetője csinos kis há- zat építtetett az új helyen, ott sokkal magasabban fekszik a régi falud. És látott az öreg muzsi-

kus sok minden olyat, amelyet addig nem látott. Szpiridon Ivanovics Alpatov, a kolhoz szofforje házat körülásták, hatalmas szán- tapakat helyeztek el alatta, az- tán jött egy óriás Szalincev trak- tor és az egész házat minden- lől felvonta új helyére. Így költöztek a házak, egyik a más- sikk után. Olyan tökéletesen be- nyújtották le a házak elszállítá- sát, hogy még a törekeny dolgo- kat sem kellett elrakni. A jányé- rok sértetlenek maradtak a konyha edénytartójában, s a muskállic vidáman virítottak to- vább az ablakpárkányokon.

Csak Jekatyerina Fetyiszova soppánkodott, amikor meghallot- ta, hogy el kell költöznie.

— Itt hagyjam a kertemet? Gyönyörű fehér ringlótmat ame- lyeknek nincs párjuk messze földön!...

Ezt is megoldották. Jekatyeri- na Fetyiszova fehér ringlót a gyökereket védő hatalmas föld- táblákkal tehérgépkocsira rak- ták, s az új helyen, újonnan épült háza kertjében ültették el.

Az új helyet Nagavkának hív- ták. Szép település volt sok új házzal, meg sok átköltözöttel régieivel. Volt benne klub, rádió- közvetítőállomás, iskola, park, háromszáz hús árnyékot adó fa, szélkerék, meg sok minden, amit a régi helyen hiányoltak.

Nagyon tetszett az új hely min- denkinek, csak Gavrila Afanasz- jevics ragaszkodott mackesul régi völgyvaskózához. Nem engedte mackasságából akkor sem, emi- kor híriű hozták, hogy az egy- kori Felső-Kurmojarka falu felé már megindult a víz, amit egy hívnak majd: Cimljanszki-ten- ger.

— Ha jön a víz — mondta az öreg egyszerűen — majd vissza is megy... Láttam én már ara-

dást, ami úgy jött, mint a tenger, azóta pár nap múlva apadni kez- dett és szépen visszahúzódott.

Hej, hónapok múltak el... Távolról már megéreztek a köze- lő víz, s ahogy teltek a napok, úgy ért mind közelebb és á- rógate mind szélesebbre. Lassan ca- érte már a régi falu szélét. Gavrila Afanaszjevics tebebotolt és szembenézett a vízzel. Jó száz méternyire nagy gonddal levert egy cöveket. Másnap reggel meg- int eljött, kereste a cöveket, de nem volt sehol... Azaz később mégis meglátta: ott himbálódzott a víz hátán...

Az öreg megvakarja a füle föl- vét. Ez már nem tréfa. Egyetlen nap alatt száz métert haladt a víz, mégpedig — jelfelé. Ugy hát- szik, mégis csak felkapaszkodik a hegyre... Harmadnap kinn- járt az öreg a dűnyeföldjén. Hogy-hogy nem, a magával vitt fonott nádkosarat ott felejtette. Másnap keresi — hát nem era- gadta ezt is a víz! Ugy ring a tükrén, mint esőpp hajó...

Most már az öreg Gavrila is beadta a derekát. Elméne Kar- ponhoz, a falusi szovjet elnöké- hez, s előadta a kivánságát.

— Most már úgy gondolom, én sem maradok itt, mert a ten- ger csakugyan feljön a hegyre.. Utald ki a pénzt, új házat építek itt, Nagavkában...

...Az öreg Gavrila azóta már az új faluban lakik. Nem völgy- vaskóban, hanem kedves, szép házban. Tornáca is van, ahonnan messzire ellátni az előtte elterülő hatalmas tengerre. Az öreg min- den este leballag a partra, elő- veszi hegedűjét és a csendben, a csillagos ég alatt felszeng a hege- dű... De nemcsak a négy hár- hángja, a szíve is benne van a muzsikában, amellyel az új ten- gert köszönti.

Ki ne dobja elhasznált holmi, vas- rongy akad mindenfelé. Össze. Add át a MEH-nek. Öt forintért újjak.

Színpadai vidámság találkozik a szívek vidámságával

Hatalmas sikere volt a Magyar Állami Népi Együttes szereplésének

Vidáman, önfeláldan, derűs kedvvel ropják a tánc-lányok és legények. Jökedvük, vidámságuk betölti a színpadot, szétárad az egész teremben: ragyog a szem mindenkinél, csujfogalóssá válik a kedve mindenkinél, sőt sokuknak még a lába is mozog a zene ritmusára. Felszabadult népiünk minden öröme, minden boldogsága benne él ebben a táncban. Benne él szomorú mulunk, amit örökre emeltünk, benne él jelenünk, amely szép és gazdag és holt napunk, amiért "napodiggy lélekkel" harcol a mi népiünk.

Harsan a dal, kopik a eszma sarka... Dal, zene, tánc mint egy nagy, sokillatú csokor fonódik össze a Magyar Állami Népi Együttes műsorán. Jó néha végignézni a színpadra szegezett szempárokon. Nagyon beszédesek. Mintha csak azt mondanák tulajdonosaik érzelmeit kifejezően: "Belőlünk szól, belőlünk fakad. Mi is ott táncolunk, ott nődünk, ott nődünk, ott nődünk. Van miért örülnünk. Szépművészt építünk és inotát: új kótlót és Tiszalöki Erőművet. Gyárakat és új községeket; szülőkhonokat és bölcsődéket; kultúrothonokat és iskolákat. Ipari országgyűlést, edzetünk országunkat, díszan aratunk földjeinken, jöket jeleptünk az alföld homokján, gátat vetünk az aszálynak, mer: most már a természettel is szembe szállunk... Élelet teremünk Élelet, amilyen nem volt még soha."

Szűnni nem akaró taps követi az együttes minden egyes számát. Kodály: Kálta-keltőse, melyre Római Miklós Kossuth-díjas készítette a koreográfiát és amelyet Csenki Imre Kossuth-díjas karnagy dirigált; az ének-együttes, amely olyan bravúrosan és kifinomult technikával adja elő számait Csenki Imre fiatal tanítványainak. Pászti Miklósnak a vezetésével: a zenekar száma, melynek élén Boros Lajos Néplővészeti Erdemérem aranyfokozatával kitüntetett művész áll szinte minden ízével, minden idegszállal betelemelkedve a zene ritmusába; a Méhke-reken gyűjtött táncot, melyben román és magyar táncfigurák fonódnak össze és amely azt bizonyítja, hogy amíg az urak uszították egymás ellen a két népet, elkák mellyen csak szerettek és megértették egymást az egyszerű dolgozók, — és a többi szép és hozzáértő kezek által művészi költésbe öltöztetett műsorszámok.

Nemesek a művészetnek szól azonban ez a sok-sok taps. Nemesek öncélúan a szépet tapsolják dolgozóink. Mélyebb oka van annak, hogy az egyes műsorszámok négen olyan önfeláldan verődnek össze a tenyereken.

Uj tartalom találkozik új érzésekkel. Színpadai vidámság találkozik a szívek vidámságával. Az előadás második részében kínai táncszámokat ad elő az együttes. Egy fél évvel ezelőtt még egzotikus furcsaság, gyandit fogadtuk a Kínai Ifjúsági Művészegyüttes bemutatkozását. Ma pedig már a mi fiaink és lányaink adják elő ennek a 475 millió népnek művészi alkotásait, több ezer éves multra visszatekintő kultúrájának ragyogó gyöngyszemeit.

Uj tartalom találkozik új érzésekkel. Színpadai vidámság találkozik a szívek vidámságával. Az előadás második részében kínai táncszámokat ad elő az együttes. Egy fél évvel ezelőtt még egzotikus furcsaság, gyandit fogadtuk a Kínai Ifjúsági Művészegyüttes bemutatkozását. Ma pedig már a mi fiaink és lányaink adják elő ennek a 475 millió népnek művészi alkotásait, több ezer éves multra visszatekintő kultúrájának ragyogó gyöngyszemeit.

Egyik dalak — szintén Kínában, a pekingi központi drámai színházban tanulta az együttes — Mao-Ce-Tung és Sztálin elvtárs barátságáról szól. Arról a barátságról, amely elszakíthatatlan éppúgy, mint a békétábor hatalmas családjának meghonhatatlan és széttephetetlen örök barátsága.

Hirtelen eszünkbeötlök az a közelet övvezér kilométeres hosszúsú-hosszú út, amíg nemrég tett meg az együttes. Budapestől — Pekingig... Hatalmas távolság. Állandóan robogó gyorsvonaton is napok, hetek kellenek a megteleléshez.

Milyen idvöl vagyunk egymástól és mégis milyen közel... Testvéri közelségbe hoz bennünket a közös cél, a közös harc, amit boldogabb jövőjéért vív a kínai, éppúgy, mint a magyar munkás vagy dolgozó paraszt. Ez teszi egységessé is ezt a hatalmas földterületet. Hiszen egyként lélegezik, egyként gondolkodik, egyként érez és — a közénében ott lüktet, ott dobog a békétábor nagy-nagy családjának szíve: Moszkva. Ott állnak a Kremel megrendíthetetlen, sziklaszilárd falai és ott él — Sztálin. Ott gondolkodik jövőnkéről, ott dolgozik és öröklik békénk fe-

lett, hogy amíg a szovjet emberek hegyeket mozgatnak, folyókat terelnek új mederbe és mint új életünk motorjai viszik előre az emberiséget a kommunizmus felé, hogy amíg a kínai dolgozók milliói megfellezik a Jang-Ce Kiang embergyűlölt habjait és áldavetik az ember akaratának, hogy amíg nowa-huák és dimítrovgradok, gottwaldovok és sztálinvárosok épülnek, ne merjék belénk marni viczorgó fogait az imperialista halálgyárosok az emberiség jenevadjai.

Mennyi minden van ebben a kis dalban. Pedig nem is értjük, hiszen kínai nyelvben éneklük az együttes...

Maradandó, felejthetetlen emlék volt az együttes szereplése. Fejlődésük csak egy év távlatából jermerve is hatalmas. Meglátszik a kitartó, rendszeres munka eredménye, az a munka, amit az együttes Kossuth-díjjal méltán jutalmazott vezetői az elkészült műsor bemutatása után sem hagytak abba. A vélemények és bírálatok alapján egyre esziszolták, tökéletesítették műsorukat. De meglátszik a szovjet együttesek és különösen Mojszejev elvtársék baráti segítsége, sok-sok hasznos útmutatása is.

A mi életünkben jöket az az együttes. A mi gazdag népünk tehetséges fiaiból és lányából születve, azért tudják híven és egyre szebben kifejezni a mi népiünk életének örömeit, sok-sok vidámságát.

Szereplésük hozzájárul ahhoz, hogy másnap még gyorsabb ütemben csengjenek a kalapácsok mélyebben szántsának az ékek, gyorsabban kússzanak fel felé az emeletek, hogy még bizakodóbban, dalos szívekkel, még vidámabb lélekkel építsük a jövőt...

A számviteli munka új módszerei

A Pénzügyminisztérium Számviteli Osztálya szervezőinek részvételével értékes előadás hangzott el csütörtök délután a Megyei Tanács nagytermében. Az előadás az üzemek, kereskedelmi vállalatok igazgatói, műszaki vezetői, számviteli dolgozói előtt a pénzügyminisztérium szakemberei a Lozinszkij-rendszer jelentőségét ismertették.

Lozinszkij professzor 1941-ben Szaratovban, az ottani könnyűipari üzembem alkalmazta először a számvitel új módszerét. A módszer lényege az, hogy a számviteli munkát elemekre bontja. Minden dolgozónak pontosan megállapítja a végzendő feladatát. A számviteli munka így hasonlóan a fizikai dolgozók termeléséhez, előre megtervezhetővé válik. A munka egyenletes elosztása oda irányul, hogy a havonkénti zárásnál jelentkező túlterhelés megszűnik. A Lozinszkij módszerrel a számviteli zárlat lényegesen előbb készíthető el, ami gyakorlatilag azt is eredményezi, hogy a vállalatok munkáját a gazdasági, műszaki vezetők is hamarabb megismerik.

A Szovjetunióban a Lozinszkij professzor módszere rövid idő alatt a népgazdaság egész területén elterjedt s jelentős eredményeket hozott a vállalatvezetők és terén.

Magyarországon a Lozinszkij-rendszer a pénzügyminisztérium szervezői segítségével először a Magyar Acélárugyárban került bevezetésre.

Az első eredmények hamar közjudomásává váltak. Az első tapasztalatok alapján egyre több vállalat, üzem kapcsolódott be a Lozinszkij-mozgalomba. Legutóbb már 600 vállalat készítette el zárlatát a mozgalom tapasztalatainak átvételével, illetve megismerésével.

Debrecenben is jó eredmények

születtek már ezen a téren. Ezek az eredmények országos viszonylatban is kimagaslóak. Debreceni Gyógyszer-vegyészeti gyár dolgozói például helyes szervezéssel, zárlatukat már a tárgy hónap követő két napon belül elkészítették. Ugyancsak sikerrel alkalmazták a Lozinszkij-rendszert a debreceni MAV Igazgatóság, a PIÉRT, Vas- és Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat, valamint a Kefeyvár számviteli dolgozói is.

Az eddigi kezdeményezések, valamint az előadás iránt bízott nagy érdeklődés azt bizonyítja, hogy Debrecen és Hajdú-Bihar megye számviteli dolgozói még azoknál az üzemeknél is, ahol eddig nem történt kezdeményezés, bevezetik az ütemtervezéssel szembe fordított rendszert a zárlatok elkészítésének új módszerét.

A debreceni XIII. Autójavító Vállalat műszaki és adminisztratív dolgozói átértékelték a Lozinszkij-mozgalom nagy jelentőségét és elhatározták, hogy ahhoz mindannyian csatlakoznak.

Megbeszélést tartottak, melyben megállapították, hogy a vállalat adottságai figyelembe véve, milyen hátridőket tudnak előbbre hozni. A gyorsabb és jobb munka elérése érdekében az összes dolgozók egy brigádok alakítottak.

Első ízben az augusztus havi zárást végezték Lozinszkij-rendszerben és sikerült az előre meghatározott ütemtervet is megrovidítve, az alábbi hátridőket előbbrehozni: az állományi létszámkimutatást 5-ike helyett 2-ára, az üzemszámlolási ívet 16-a helyett 4-ére, a dekádjelentést 5-ike helyett 3-ára, a munkaverseny statisztikai jelentést 12-ek helyett 5-re készítették el.

EZT ADTA AZ ÖTÉVES TERV

Ötmillió forintot kaptak a Kendergyár dolgozói

1944 őszén a komádi Kendergyárat is, mint igen sok más üzem, földig leperzseltve hagyták maguk után a megfutamodott hitleri szisztek. A 3 éves terv segítségével, a dolgozók kitartó munkája nyomán lassan eltűntek a gyár romjai. Az építés az öt éves tervben lolyta ódot, Korszert, viágos, tágas munkateremben ma már vig-

nótaszó mellett dolgoznak. Üzemi konyha, ebédlő, kultúrterem, egy cmeletes munkáslakás és fűrdő épült a dolgozók számára. A régi gépeket egymásután újjak váltják fel. Államunk eddig 5 millió forintot fordított a gyár beruházására.

B. Nagy László Komádi, Kendergyár, gyártásvezető.

Új községháza, új lakások épültek Toldon

A felszabadulást előtti földes, sőt két dohos községháza volt Toldon. A hároméves terv során szép, egészséges, viágos padlós tanácsházat kapott a község. Ez csak a kezdet volt. Napról-napra érezük a párt, az állam gondoskodását. A szivattyus kút ma bőven ellátja községünk lakosságát jó ivóvízzel. A terv adta a 142.000 forintos költséggel felépített vb. lakásokat is. A földművelésselvetkezett boltja kibővült. Áruban is bővelkedik, lehet itt kapni mindent. Legdrágább kín-ésünkről, gyermekeinkről gondos-

kodik államunk, tervünk. A múltban nem volt tanítónk, ma három pedagógus tanítja a dolgozó paraszok gyermekeit s az új tanteremben egy tanteremmel és felszereléssel bővült az iskola. Az öt éves terv megváltoztatta a dolgozó paraszok életét. A sok közül csak néhány példát szeretnénk felhozni. Molnár István, Vigh Gyula, ifj. Balogh Ferenc, Szántó István, ifj. Nagy Imre dolgozó paraszok a felszabadulás óta szép kis család házat építettek, ahol megelegedten boldogan élnek.

Goron Mária vb. titkár, Told.

A Tiszalöki duzzasztómű mindnyájunk büszkesége

Végre elértem azt, hogy nyugodtan dolgozhatom. Nem kell fénnem a munkanélküliségtől. Pártunk, kormányzatunk lehetővé tette minden munkás számára, így az én számomra is, hogy építő munkával vegyek részt a szocialista társadalom megteremtésében. Nagy öröm számomra az is, hogy fiam az egyetemen tanulhat.

tőn a szemembe tünnek a hatalmas vasoszlopok, vezetékek. Mindjárt arra a duzzasztóműre gondoltam, amelyet most építenek, amire büszkék vagyunk mindnyájan.

A hazánkban folyó nagy építő munka bizonyítja, hogy a magyar nép békét akar, de bizonyítja azt is, hogy a munkásosztály tud vezetni, tud hatalmasat, nagyot alkotni.

Dézs István, Ebes építésvezető.

Kultúrothont, szerelőműhelyt, gépeket kaptak a tervtől az orvosi műszergyáriak

A régi Magyarország urai gondolni sem mertek arra, hogy nemzetközi piacon jelentkezzenek olyan kényes cikkel, mint az orvosi műszer. Ma a debreceni Orvosi Műszergyár műszerei eljutnak a világ minden részébe, hirdelve dolgozóink jó munkáját.

mányú modern automata esztergápad mely ontja az injekciós tűfejeket. Az esztergami gépgyár legújabb típusú gyalogépet, szerelő fűrógépet szállított. Az újonnan felépített szerelőműhely, az új elektromos edzőkemence, a szép modern kultúrterem mind-mind a terv segítségével bizonyítja.

Ha visszagondolunk 1950-re, megalakulásunk időpontjára, akkor láthatjuk, hogy milyen sokat fejlődünk, sokat kaptunk öt éves tervünktől. A tervtől kaptuk a modern hideg melegvízes fűrdőt, a neonfényt. A forgácsoló műhely büszkesége a csehszlovák gyárt-

A napokban kaptuk meg dolgozóink örömeire az önálló présműhelyt, mely megköntnyíti, meggyorsítja munkánkat.

Vágó István, Orvosi Műszergyár, Néplap levelező.

Gondoskodik rólunk államunk

Az Áramszolgáltató Vállalat dolgozói nagy segítséget kaptak államunktól. Vállalatunk sokat fejlődött, gyarapodott. Új, kétemeletes épületbe költöztünk át, székházunkban van fűrdő, zuhanyzó, ebédlő.

Dolgozóink tudják, hogy a terv segítségével úgy hálálhatják meg a legjobban, ha jól, eredményesen dolgoznak. S dolgozóink nem hálátlanok, mert az elmúlt napokban is Pósalaki Ferenc Ifjúmunkás 146 százalékos Juhász Tibor 123 százalékos, I. Tóth János 148 százalékos teljesítettek.

Mihály Bálint ü. b. elnök, Áramszolgáltató Vállalat.

Épül fejlődik községünk

A gépállomás nagy áldás faun. Segíti dolgozó parasztságunkat a felemelkedés, a fejlődés útján. Nagyléta község dolgozó parasztsága az öt éves tervben kapott gépállomást. A hat közkút kijavítása is megtörtént 36.000 forint költséggel. Kultúrházunk nagyobb, bővebb lett, kibővítése 30.000 forintba került. Ezt is a tervnek köszönhetjük.

szép, vonzó legyen. Ennek érdekében már meg is tettük az első lépéseket, 1400 öltön parkosítottunk. A vilányhálózat kibővítése, a zsi-zsiktelepítő építése az iskola tartozása mind-mind arra serkenti a nagyétait dolgozó parasztokat, hogy még jobban dolgozzanak, öbör kenyeret terményt adjanak hazának.

Meszesi Jánosné, Nagyléta, vb. elnök.

Ki ne dob elhasznált holmi, vas — fém — rongy akad mindenfelé. Gyűjtsd össze. Add át a MÉH-nek, vagy az öte jelentkező Ifjakkak.

